

La Tribuna

Energia nuclear més enllà del CO₂

kioskoyma2@sabateibartz@gmail.com

kioskoyma@sabateibartz

L'actual i vell model que alguns volen perpetuar comporta espremer fins al final unes inversions multimilionàries que fa molts anys han realitzat els propietaris de les centrals nuclears, la major part de les quals estan amortitzades

Havent-hi una alternativa com les renovables i l'emmagatzematge, per què hem de continuar perpetuant el vell model que ha enriquit només uns quants quan en podem tenir un de nou que pot beneficiar tothom?

XAVIER SABATÉ IBARZ
@xavlersabate

President de la Comissió Logistics Green Deal Barcelona Centre Logistic Catalunya

Xavier Sabaté ha estat conseller de la Generalitat, diputat al Congrés dels Diputats i al Parlament de Catalunya i exregidor de l'Ajuntament de Tarragona. Des del 2015 és responsable de projectes de Medi Ambient del Port de Barcelona.

Els defensors de l'energia nuclear han trobat en la necessitat de lluitar contra el CO₂, l'únic argument que repeteixen per justificar la seva inclusió en l'esborrany de la llista d'energies verdes que la UE està preparant.

Hom diria que ara que han vist la progressió imparable de les energies renovables s'agafen com a un ferro roent al CO₂ que fins ara havien menystingut.

No tenen cap altre argument perquè ni l'urani és un mineral renovable sinó finit, ni la producció d'energia nuclear és segura, ni els seus residus es poden reciclar més que en una infima part i s'han d'emmagatzemar durant milers d'anys. Ni és més barata (l'argument aquell que comprem electricitat nuclear a França s'ha esvaït definitivament aquest hivern, el país veï està comprant energia a Espanya i de pas ens encareix la nostra).

Aconseguir un sistema 100% renovable com el que s'han proposat els països més avançats (Catalunya i Espanya també) requereix temps per incrementar l'actual renovable: aigua, sol, vent, biomassa, geotèrmia, aerotèrmia, biogàs, etc.; també per endegar sistemes d'emmagatzematge com centrals hidroelèctriques reversibles, bateries, hidrogen, aire comprimit, etc. I temps per construir un sistema de gestió de la demanda i d'estalvi i eficiència que disminueixi les nostres necessitats d'energia. Els pronuclears diuen que tardarem anys, però no diuen els anys que tarda en construir-se una nuclear: Finlàndia en vol estrenar una a finals de mes amb 13 anys de retard i un sobrecost d'11.000 milions d'euros. I la de Flamanville a França acumula 11 anys de re-

tard i 13.000 milions de més. Per cert, aquests dies el 20% del parc nuclear francès està aturat per problemes derivats en bona part de l'edat de les seves plantes com als reactors Penly-1, Chooz (Ardenes) i Civaux (Vienne).

No hi ha inversors que s'aventurin si no és amb ajudes públiques, ni asseguradores que vulguin cobrir indemnitzacions d'un nou accident nuclear, ni es troben indrets on col·locar plantes o guardar residus per milers d'anys.

Tornem al CO₂ perquè no és l'única qüestió a tenir en compte, que no enganyin. Hi ha un tema molt més de fons. L'energia ha esdevingut un dret ciutadà i un element estratègic per l'economia. Si està en poques mans, pot provocar situacions de perill de contenents sencers com estem veient aquest hivern perquè uns pocs monopolis del gas rus i del nord d'Àfrica decideixen multiplicar els preus o simplement tancar l'aixeta. És el que té dependre de pocs proveïdors i allunyats de nosaltres. Per què hem de continuar perpetuant aquest model que enriqueix només a uns quants quan en podem tenir un de

nou que pot evitar situacions d'abusos d'uns pocs propietaris de pous de petroli i de gas i de centrals nuclears? La renovable és distribuïda, no només en el territori sinó també pel que fa a la propietat. A Alemanya el 54% de la propietat d'energia renovable està en mans de cooperatives, petits propietaris i ajuntaments.

L'actual i vell model que alguns volen perpetuar comporta espremer fins al final unes inversions multimilionàries que fa molts anys han realitzat els propietaris de les centrals nuclears, la major part de les quals estan amortitzades i, per tant, els beneficis són extraordinaris. Ara, si la UE situa la nuclear com energia verda seria, a més, beneficiaris de fons públics per perpetuar situacions de privilegi i de domini en poques mans, que continuarien condicionant el conjunt del sistema i l'encarria encara més.

Els països que s'han proposat substituir les centrals nuclears com Gran Bretanya, Alemanya, Espanya no ho fan per raons dogmàtiques ni populistes ni ho han decidit eixelebrats ecologistes; ningú gosaria titllar així la senyora

Merkel o el Sr. Johnson ni tots els governs espanyols des de Felipe González, ni el 80% del Parlament de Catalunya que va aprovar la llei de canvi climàtic que només contempla una Catalunya 100% renovable i, per tant, sense nuclears. Tots ells han considerat que la nuclear no és una energia de futur, ni segura, ni més barata. I perquè després d'anys de debats i d'informes han vist que hi ha alternatives fiables, segures, netes i sense repercussions per les generacions futures. Però també perquè han cregut que s'ha de donar pas a un nou model energètic més repartit en el territori i en la propietat i amb menys riscos de col·lapse.

Que algunes grans corporacions continuïn defensant el vell model centralitzat monopolista i oligopolista té explicació. Però que algunes persones i organitzacions polítiques que tenen obligació de veure per l'interès públic (PP, VOX i Cs ja s'hi han manifestat) s'oblidin d'aquest per defensar el vell model que afavoreix els qui controlen i abusen d'una part de la nostra vida tan sensible com la necessitat d'energia és de difícil justificació.

@CHAMAE_ARTE